

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: L. J., narozený dne X.
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2023, č. j.: CPR-8890-2/ČJ-2023-930310-V242

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 3. 2023, č. j.: CPR-8890-2/ČJ-2023-930310-V242, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 25. 1. 2023, č. j.: KRPA-17396-14/ČJ-2023-000022-SV, jímž bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 1 roku; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že se dle závazného stanoviska vydaného podle ustanovení § 120a z.p.c. na žalobce nevztahují důvody znemožňující jeho vycestování.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že uložení správního vyhoštění není přiměřené ve smyslu ustanovení § 174a z.p.c., protiprávní jednání trvalo jen několik dnů, neoprávněný pobyt trval jen 15 dní a byl ukončen z jeho iniciativy, jiného protiprávního jednání se nedopustil, z porušení právních předpisů se poučil; nepřiměřená je i délka správního vyhoštění, postačila by v poloviční výši nebo měla být uložena jen povinnost opustit území.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalobní námitky shledala obdobnými jako námitky odvolací, s nimiž se řádně vypořádala včetně otázky přiměřenosti správního vyhoštění, jeho délka pak byla uložena v zákonném rozpětí, od opatření nebylo možno upustit, napadené rozhodnutí je zákonné, k žádnému pochybení nedošlo. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce vstoupil dne 27. 2. 2022 do Schengenského prostoru přes Polsko, dne 11. 1. 2023 se žalobce dostavil na cizineckou policii k vyřešení pobytového titulu, nebylo zjištěno žádné oprávnění k pobytu na území České republiky (úřední záznam ze dne 11. 1. 2023, č. j.: KRPA-17396-1/ČJ-2023-000022).
6. Dne 11. 1. 2023 žalobce prostřednictvím svého zástupce sdělil, že vycestoval dne 27. 2. 2023 z Ukrajiny kvůli válce do Polska, kde setrval do března 2022, následně se přesunul do České republiky, nevěděl, jak řešit svou situaci, čímž mu vznikl neoprávněný pobyt, který má v úmyslu odstranit a v průběhu měsíce vycestovat do vlasti, navrhuje proto zahájit řízení o správním vyhoštění (žádost o zahájení řízení ze dne 11. 1. 2023).
7. Dne 11. 1. 2023 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. (oznámení zahájení správního řízení, č. j.: KRPA-17396-6/ČJ-2023-000022-SV).
8. V rámci svého výsledku dne 11. 1. 2023, z něžž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-17396-7/ČJ-2023-000022-SV, žalobce mj. uvedl, že do Schengenského prostoru naposledy vstoupil dne 27. 2. 2022, do České republiky naposledy přicestoval dne 28. 12. 2022 a od té doby je pouze v České republice, předtím procestoval celou Evropu, v České republice je poněkolkáté, přicestoval sem za účelem získání pobytu, nevěděl, že má po odjezdu z Ukrajiny ihned požádat o dočasnou ochranu, žádost o povolení k pobytu nemá v současnosti podanou nikde v EU; je svobodný a bezdětný, ve vlasti vlastní rodinný dům, v České republice nemá žádný majetek ani vazby, sjednané zdravotní pojištění a nepracuje zde a nikdy nepracoval, má tady jen bratra, který zde též pobývá nelegálně, v rodné zemi Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

má rodinu, jeho vycestování nebude nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života, společnou domácnost nesdílí s občanem EU, v České republice nemá závazky ani pohledávky, je zdravý a neužívá žádné léky, žádnou překážku ve vycestování nemá, země původu je pro něj bezpečná a nic mu tam nehrozí, v případě vyhoštění vycestuje dobrovolně, o azyl nikdy nežádal.

9. Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, dne 12. 1. 2023 vydalo ve věci závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, e. č. X, podle něž je vycestování žalobce možné, neboť by mu v případě návratu do vlasti nehrozilo skutečné nebezpečí ve smyslu ustanovení § 179 z.p.c.
10. Následně vydal prvoinstanční orgán (Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy) ve věci rozhodnutí ze dne 25. 1. 2023, č. j.: KRPA-17396-14/ČJ-2023-000022-SV, jímž žalobci uložil správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 1 roku, rovněž neshledal důvody dle ustanovení § 179 z.p.c. znemožňující žalobcovo vycestování. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které obsahově koresponduje s žalobními námitkami.
11. Dne 30. 3. 2023 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
15. Podle ust. § 174a odst. 1 z.p.c. *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
16. Předně soud neshledal formu uloženého opatření nepřiměřenou. V případě splnění podmínek pro správní vyhoštění nemůže správní orgán volit, jaké opatření uplatní, ale musí o uložení správního vyhoštění rozhodnout. Krom toho neoprávněný pobyt v délce 15 dní není zcela bagatelním překročením povolené doby, důvody pro správní vyhoštění existují i při mnohem kratším nelegálním pobytu v řádu jednotek dnů, někdy i hodin (na daném závěru nic nemění, pokud se žalobce sám přihlásil na policii a dosud neporušoval

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

ustanovení právního řádu). Soud s ohledem na vše podstatné shledává opatření v podobě správního vyhoštění přiměřeným. Přiměřeností správního vyhoštění ve smyslu ustanovení § 174a z.p.c. se řádně zabýval prvostupňový orgán na s. 4 a 5 svého rozhodnutí, přičemž do svých úvah zahrnul všechna podstatná kritéria, žalovaná se potom uvedenému věnovala na s. 4 a 5 svého rozhodnutí, závěry prvostupňového orgánu aprobovala. Správní orgány nejsou povinny ve svých rozhodnutích výslovně hovořit o každém kritériu přiměřenosti, zvláště když žalobce v České republice žádné významné vazby nemá. K danému problému se vyslovil též Nejvyšší správní soud v právní větě k rozsudku ze dne 26. 2. 2014, č. j.: 8 As 109/2013 – 34: „*Ustanovení § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, obsahuje výčet kritérií, které je nutno vážit při rozhodování o správním vyhoštění cizince. Správní orgán však nemusí v rozhodnutí výslovně vyjmenovat všech 11 tam uvedených kritérií a předjímat u některých případný dopad na rozhodnutí. Pokud například věk cizince nedává jakýkoli důvod považovat správní rozhodnutí z tohoto důvodu za specifické a takový důvod neplyne ani z průběhu řízení, není správní rozhodnutí nezákonné jenom proto, že správní orgán výslovně neuvedl, že ke kritériu věku nebylo zjištěno nic rozhodného. Obdobně je tomu u kritéria zdravotního stavu cizince.*“ Posouzení přiměřenosti správního vyhoštění ze strany správních orgánů proto bylo plně vyhovující.

17. Nepřiměřenou neshledal soud ani délku správního vyhoštění, resp. neshledal vybočení z mezí správního uvážení ani jeho zneužití. Prvostupňový správní orgán posoudil hlavní aspekty a uložení správního vyhoštění v délce jednoho roku, tedy dolní pětině zákonné sazby, řádně odůvodnil, přihlédl mj. k zavinění si neoprávněného pobytu vlastním přičiněním, na druhou stranu vzal v potaz též ojedinělost porušení právního řádu a spolupráci s orgány veřejné moci. Žalobce měl mnoho možností vycestovat, případně se pokusit získat řádný pobytový titul. Odůvodnění délky správního vyhoštění na s. 5 prvostupňového rozhodnutí je relativně podrobné a plně obстойí; úkolem soudu není nahrazovat správní uvážení a pouštět se do polemiky ohledně ideální délky vyhoštění, zda jí je uložený jeden rok, nebo žalobcem navrhovaná poloviční výše, podstatné je logické odůvodnění správních orgánů nevybočující z mezí správního uvážení a nezneužívající je, v daném ohledu není ze strany soudu co vytknout.
18. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 15. května 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.